

Homília Kardinála Robert Sarah pri príležitosti kňazskej vysviacky 5.5.2018

"Kňaz musí byť človekom hlbokého vnútorného života a modlitby. Musí byť svätým, aby mohol posväcovať Boží ľud" povedal kardinál Robert Sarah vo svojej kázni počas slávnostnej vysviacky 31 novokňazov prelatúry dňa 5. mája.

11.05.2018

Dabo vobis pastores iuxta cor meum et pascent vos scientia et doctrina, "I
dám vám pastierov podľa svojho
srdca, budú vás vodiť dôvtipom a
múdrosťou“. Týmito slovami plnými
dôvery v Boha sme začali túto
slávnosť. Pán nám dáva pastierov v
týchto 31 diakonoch, pochádzajúcich
z rôznych krajín, ktorí dnes príjmu
kňazskú vysviacku. Ďakujem
prelátovi Opus Dei za veľkú česť a
nádherný dar, ktorý mi venoval
zveriac do mojich rúk túto slávnosť.

Vy všetci, drahí adepti, ste boli
povolani Bohom, ako sme počuli v
Evanjeliu: **“Zvolal svojich**
dvanástich učeníkov a dal im moc
nad nečistými duchmi, aby ich
vyháňali a uzdravovali každý
neduh“ (Mt 10,1). Na vás zostúpi
Duch Svätý (porov. Is 61,1), vaše ruky
budú pomazané svätou krizmou,
ktorá vám bude silou a pomocou, aby
ste mohli posväcovať kresťanský ľud
a obetovať Bohu Eucharistickú obeť

(porov. Rímsky pontifikál, pomazanie rúk).

Boli ste vyvolení Bohom a pripravení veľmi starostlivo počas mnohých rokov štúdia, a ešte viac v modlitbe a v tichej kontemplácii, na tento výnimočný moment, v ktorom skrze milosť kňazskej vysviacky budete pretvorení na obraz osoby Ježiša Krista, Veľkňaza. Cez moje nehodné ruky budete vysvätení na Božích kňazov. Položme si ale nasledovnú otázku: Kto je kňaz?

Kňaz je vykreslený v Biblii ako človek Božieho slova. Je vyvolený a poslaný Bohom: **„Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás“** (Jn 20,21). **„Chodte teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal“** (Mt 28,19). Ako sme dnes čítali v druhom čítaní, my kňazi, **„Sme teda Kristovými vyslancami**

a akoby Boh napomínal skrze nás“
(2 Kor 5, 20). Keďže sme teda poslaní, čo máme hlásať? Nič iné ako Božie Slovo, dogmatickú a morálnu náuku Cirkvi, pravdu o Bohu, o Kristovi a o človeku. Sme kňazi kvôli tomu, aby sme zvestovali Krista. Dnešný človek sa kňazov pýta na Krista. Na to ostatné, na ekonomické, sociálne a politické záležitosti, na to všetko sa môže opýtať iných kompetentných osôb. Kňazov sa človek dneška pýta jedine na Krista. Liturgia slova učí kňaza byť učiteľom viery. My nie sme tvorcami viery, viera je Božím darom, či už ju chápeme ako teologálnu čnosť, alebo v doktrínálnom zmysle slova, t. j. ako to, v čo silne veríme, bez váhania a nejasností. Kňaz je ohlasovateľom pravdy. Hovorí s láskavosťou a v ťažkých časoch so skutočnou slobodou, bez toho aby sa pozeral na to, aké to bude mať pre neho dôsledky. Vo Sv. Písme je kňaz vykreslený tiež ako človek

odpustenia: „**Prijmite Ducha Svätého; komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené, komu ich zadržíte, budú zadržané**“ (Jn 20, 23).

Počas kňazskej vysviacky je na adepta vyliaty Duch Svätý, aby v ňom prebýval a aby mu pomáhal žiť život Krista a byť nielen „*Alter Christus*“, ale aj „*Ipse Christus*“, byť samým Kristom. Kňaz je dnes viditeľným zobrazením Krista, Kňaza, Sudcu a Lekára duší. „Kňaz je Láska Ježišovho srdca. Keď vidíte kňaza, myslite na nášho Pána Ježiša Krista“. Tak ako svätý Farár z Arsu, ako Páter Pio, kňaz je „apoštolom svätej spovede“, ako povedal Pápež pred pár dňami pri príležitosti svojej apoštolskej návštevy v San Giovanni Rotondo (17. marca 2018). Kňaz je tiež prítomný ako človek - priateľ Krista: „**ste moji priatelia, ak robíte, čo vám prikazujem. Už vás nenazývam sluhami, lebo sluha**

nevie čo robí jeho Pán. Nazval som vás priateľmi, pretože som vám oznámil všetko, čo som počul od svojho Otca“ (Jn 15, 14-15). Kňaza tiež poznáme ako človeka Eucharistie: „toto robte na moju pamiatku**“ (Lk 22, 19).**

Kňaz je predovšetkým človek Eucharistie. Rád by som tu spomenul, čo napísal o vzťahu medzi kňazstvom a Eucharistiou Pápež Ján Pavol II. „Kňazstvo je od svojich koreňov Kristovým kňazstvom. Je to On, kto ponúka Bohu Otcovi obeť seba samého, svojho tela a krvi, a svojou obetou ospravedľňuje pred zrakom Otca celé ľudstvo a nepriamo celé stvorenie. Kňaz, celebrujúc každý deň Eucharistiu, vstupuje vo svojom srdci do tohto tajomstva. Preto slúženie Eucharistie nemôže pre neho nebyť najdôležitejším momentom dňa, centrom jeho života... Počas sv. Omše, ale tiež mimo nej, kňaz koná skutočne *in*

persona Christi, v osobe Krista, ktorého zastupuje. To, čo Kristus vykonal na oltári Kríža a čo predtým ustanovil ako sviatosť vo Večeradle, kňaz obnovuje v sile Ducha Svätého. On si v tomto momente akoby odeje moc Ducha Svätého a jeho slová získajú tú istú silu a tú istú účinnosť ako tie, ktoré vyšli z úst Krista počas Poslednej večery“ (Ján Pavol II, *Dono e mistero*, Libreria Editrice Vaticana, 1996, str. 86-89).

Ako vidíte, drahí adepti, neexistuje Eucharistia bez kňazstva, takisto ako neexistuje kňazstvo bez Eucharistie. Ale najmä neexistuje kňazstvo bez totálneho ponorenia sa do intímnej lásky Najsvätejšej Trojice, bytostne prítomnej v eucharistickej obete. Je neustále potrebné vrátiť sa a znovuobjaviť naše kňazstvo vo svetle Eucharistie! Zároveň je nutné snažiť sa, aby tento poklad znovuobjavili naše spoločenstvá v každodennom slávení sv. Omše, najmä v nedeľnom

zhromaždení. Potrebujeme každodenne Eucharistiu, aby sme žili naše kňazstvo a zostali odvážni a nebojácní ohlasovatelia evanjelia uprostred utrpení, ťažkostí a neprajností, ktoré nás obklopujú.

Kňaz musí byť človekom hlbokého vnútorného života a modlitby. Musí byť svätým, aby mohol posväcovať Boží ľud. **„Posväť ich pravdou; tvoje slovo je pravda. 18 Ako si ty mňa poslal na svet, aj ja som ich poslal do sveta 19 a pre nich sa ja sám posväcujem, aby boli aj oni posvätení v pravde“** (Jn 17, 19). Pán nás žiada aby sme sa posväcovali, žiada naše posvätenie v pravde. A vyzýva nás, aby sme pokračovali s ohlasovaním, ktoré začal on tu na Zemi. Aké je krásne konštatovať, že Kristus sa posväcoval nielen kvôli sebe samému, ale aj kvôli svojim učeníkom. Zároveň sa učeníci museli posväcovať pre seba samých, ale aj pre Cirkev a pre všetkých, ktorí

neskôr uverili v Krista potom, čo počuli ich ohlasovanie. Sv. Josemaría nám pripomína toto naše naliehavé povolanie k svätosti. Cítíme zápal, a naše srdce bije rýchlejšie a silnejšie, keď počúvame pozorne výkrik sv. Pavla: „**Toto je Božia vôľa, vaše posvätenie**“ (1 Ts 4,3).

Dnes si znovu dávam predsavzatie a pripomínam to aj vám a všetkým ľuďom: toto je Božia vôľa, aby sme boli svätí. Na to, aby sme priniesli dušiam pokoj, opravdivý pokoj, aby sme zmenili svet, aby sme hľadali Boha vo svete a skrze veci, ktoré sú na svete, potrebujeme byť svätými... „Cesta, ktorá vedie k svätosti, je cesta modlitby. A tá musí pomaly a postupne zapúšťať v duši korene, ako malé semienko, z ktorého neskôr vyrastie košatý strom“ (Josemaría Escriva, Boží priatelia č. 295). My kňazi a biskupi musíme byť v prvom rade svätí. Svätosť začína zvrchu a nie zdola. „Zrkadlo odráža svetlo

Slnka, ale nie je jeho pôvodcom. Svätosť je pyramída, ako hovorí Fulton Sheen: **„je ako voňavý olej na čele, ktorý zostúpi na bradu a z Áronovej brady na lem jeho pláštá“** (Sal 133, 2). Boh je svätý. Jeho svätosť zostúpi na zem v Ježišovi Kristovi, ktorý ju deleguje kňazom, kňazi spolupracujú na posväcovaní veriacich“ (Fulton J. Sheen, *Il Sacerdote non si appartiene, Fede e Cultura* 2016, str. 78). Milí adepti, ako si iste viete predstaviť, dielo nasej svätosti je možné zrealizovať jedine v plnej odovzdanosti nášho tela skrze veľké tajomstvo kňazskej vysviacky. Sv. Pavol to vyjadril nasledovnými slovami: **„S Kristom som pribitý na kríž. Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus. Ale život, ktorý teraz žijem v tele, žijem vo viere v Božieho Syna, ktorý ma miluje a vydal seba samého za mňa“**. (Gal 2, 19-20). Naše kňazstvo bude plnohodnotne zrealizované, ak sa rozhodneme každý deň zomrieť na Ježišovom

Kríži. Ak sa teda chcete stať svätými kňazmi, počúvajte pozorne príhovor sv. Petra Krisológa, ktorý vyzýva každého jedného z nás: „Buď, človeče, buď Božou obetou i kňazom! Nestrať to, čo ti dala a dovolila Božia moc! Zaodej sa rúchom svätosti, prepáš sa opaskom čistoty! Kristus nech je pokrývkou tvojej hlavy. Kríž na čele nech je tvojou trvalou záštitou. Na hrud' si prilož tajomstvá Božej múdrosti! Stále zapaluj voňavé kadidlo modlitby! Chop sa meča Ducha! Zo svojho srdca urob oltár! A tak prinášaj Bohu s dôverou svoje telo na obetu!“ (Z Rečí svätého biskupa Petra Chryzológa, Sermo 108: PL 52, 499-500).

Milí adepti, nezabudnite, že prijmete kňazskú vysviacku na to, aby ste slúžili Cirkvi, aby ste slúžili všetkým dušiam. Tak, ako ste sa to naučili od sv. Josemaríu a od všetkých jeho nástupcov, buďte vždy veľmi verní Pápežovi, biskupom - nástupcom

apoštolov - a vášmu Prelátovi; budte ústretoví voči kňazom z každej jednej diecézy; modlite sa k Bohu bez prestania za to, aby poslal veľa robotníkov na svoju žatvu, aby poslal mnohých svätých kňazov ustanovených ako pastierov „**aby ste pásli Božiu Cirkev, ktorú si získal vlastnou krvou**“ (Sk 20, 28).

Chcel by som zablahoželať rodičom a súrodencom budúcich novokňazov. Oddnes budete mať medzi vašim pokrvným príbuzenstvom niekoho, kto sa bude za vás zvlášť prihovárať pred Bohom. Takisto sa odteraz my všetci musíme za nich modliť ešte viac, pretože zodpovednosť, ktorú na seba berú, je veľká.

Sme na začiatku mesiaca mája. Koľko vecí sme už povedali Panne Márii? Koľko sme sa modlili za to, aby bola pri nás ako Matka Božia a Matka naša? Zverujeme týchto našich bratov Márii, Matke Cirkvi, Matke

kňazov: nech ich prijme zvláštnym spôsobom ako svojich vyvolených synov, tak ako prijala pod krížom apoštola Jána, učeníka, ktorého Ježiš miloval. Každému jednému z vás darujem ruženec, aby ste sa priblížili bližšie k Presvätej Panne a aby ste sa za mňa modlili. Nech vás Boh žehná. Amen.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/homilia-kardinala-robert-
sarah-pri-prilezitosti-knazskej-
vysviacky-5-5-2018/](https://opusdei.org/sk-sk/article/homilia-kardinala-robert-sarah-pri-prilezitosti-knazskej-vysviacky-5-5-2018/) (18.03.2026)